

Tekmovanja, šport in veselje

Za letos že šesta Majska srečanja po vrsti je v KS Tabor vse nared. Pričenjajo se jutri, 18. maja z uvodnim koncertom pihalne godbe Ljudske milice in narodnimi plesi akademske folklorne skupine France Marolt v spominskem parku ob Ilirski ulici. Letaki s programi prireditve na vhodnih vratih vsake hiše in krajevno glasilo Obvestila v vsaki družini vabita krajanke, da se pridružijo v tednu od 18. do 27. maja veselim in sproščenim kulturno športnim prireditvam.

Zelo razveseljivo je, da so se letos vključile v srečanja vse OZD krajevnih skupnosti, Partizan Tabor je prevzel pod svoje okrilje vse športne prireditve in tekmovanja. Na pomoč so priskočili drobno gospodarstvo in zasebni obrtniki. V prireditve so vključeni JLA, Ljudska milica, Dom upokojencev, šole, internati in otroški vrtec, da ne omenjamo posebej vseh DPO in društev v krajevni skupnosti.

Prebivalci pobratenih Vač bodo obiskali Taborjane z veseloharjo »Zdaj pa vem kako« v izvedbi dramske skupine GEOSS. Ti pa jim bodo v nedeljo 22. maja vrnil obisk s skupnim tovariškim srečanjem.

Že drugi dan prireditve bodo otroci iz vrtcev Tabor ter prvošolčki OŠ Ledina poslikali vse glavne ulice v KS, v les bodo žgali vzorce in risbe in razstavljali na skupni razstavi, ki jo pripravljajo

DI, DU, RK. Na ogled bodo ročna dela članov teh društev. Razstavljene stvari bo mogoče tudi kupiti. Razstava bo v dvorani KS od 24. do 26. maja.

Vse dni srečanj se bodo vrstila na telovadišču Partizana Tabor športna tekmovanja v odbojki, košarki, malem nogometu, balinanju. Tudi na namizni tenis, kegljanje in šah niso pozabili.

Na Dan mladosti, ki bo hkrati tudi Dan Partizana Tabor bodo pionirji in pionirke vseh društev Partizana Ljubljana tekmovali v malem nogometu, med dvema ognjema, skokih z male prožne ponjave in atletskem mnogoboju.

Tudi sobota, 21. maj je namenjen predvsem pionirjem. Tovar- na Rog pripravlja zanimivo tekmovanje s kolesi BMX na telovadišču Partizana Tabor ob 9. uri. Uro kasneje pa Kinološka zveza Slovenije nastop šolanih psov.

Posebna komisija bo ocenjevala urejenost in čistočo posameznih hiš, vrtov in dvorišč. Najbolj urejene zgradbe bodo prejele praktične nagrade.

Popestritev letošnjih srečanj bo prav gotovo vaja CZ »Tabor 88«, v kateri bodo prikazali člani CZ DO Tabor in CZ KS Tabor ter poklicni gasilci gasilskega društva Ljubljana gašenje požara in reševanje ljudi iz goreče stolpnice na Taboru 9. Vaja bo 26. maja ob 16. uri.

Krajanji si bodo med srečanja lahko ogledali tudi proizvodnjo koles, saj bo Rog odprl vrata tovarne.

Zadnji dan srečanj – 27. maj je tudi praznik Doma upokojencev. Ves dan bodo odprta vrata njihovega doma. Obiskovalci si bodo lahko ogledali nekaj razstav in delo v domu ter se pridružili družbenemu popoldnevu s piknikom, na katerem bodo za dobro razpoloženje poskrbeli tudi plesna skupina Arruba ter folklorni skupini OŠ Ledina in Dom učencev Tabor.

Na slavnostni seji KK SZDL istega dne popoldne bodo sedemim zaslužnim krajanom podelili bronasta priznanja Osvobodilne fronte.

TATJANA PUST

MREŽA OSNOVNE PRESKRBE V CENTRU

Veliko trgovin, zadovoljni pa nismo

Med vsemi ljubljanskimi občinami ima Center daleč najbolj razvito drobnoprodajno mrežo osnovne preskrbe. Tako je konec leta 1986 prišlo na prebivalca Centra 0,38 m² neto prodajne površine, medtem ko je na prebivalca mesta Ljubljana prišlo »le« 0,15 m².

Na začetku letošnjega leta smo imeli v Centru 152 prodajal z osnovno preskrbo s skupaj 11.524 m² neto prodajne površine in 6572 m² skladiščne površine. K temu je treba dodati še živilski trg s 1000 m² prodajne površine. Takšno »zmogljivost« drobnoprodajne mreže lahko označimo kot ugodno, kar velja tudi za strukturo ponudbe.

Zato bo v prihodnje skrb namenjena predvsem temu, da se vsaj ohrani, če že ne poveča, število prodajal z osnovno preskrbo. Ob tem si bo potrebno prizadevati za posodobitev in specializacijo sedanjih zmogljivosti, pri čemer pa seveda ne bi smeli zanemariti osnovne preskrbe stanovalcev. Občina Center je pač trgovinsko-upravni center, prometno središče in turistično mesto.

Seveda pa to ne bo lahko. Trgovina na drobno se namreč že dalj časa ubada z mnogimi težavami. Še vedno nima enakih pogojev gospodarjenja kot drugi gospodarski subjekti, saj ji niso omogočene normalne možnosti za eko-

nomsko in rentabilno poslovanje. Problem so cene izdelkov pod posebno kontrolo in zagotavljanje trajnih obratnih sredstev. Te težave se odražajo tudi v nizki akumulaciji, ki vpliva na skromnejše investicije. Poleg tega razmeroma slabi osebni dohodki in delovne razmere v tej dejavnosti povzročajo odhajanje trgovinskih delavcev drugam, izobraževalni sistem pa ne uspeva zagotoviti zadostnega kadrovskega nadomestila.

V tej luči tudi kaže razumeti pobudo za skrajšanje obratovalnega časa. S skrajševanjem delovnega časa, naj bi isto delo opravili z manjšim številom zaposlenih, pri čemer bi se seveda povečala storilnost, zmanjšali stroški ter povečali osebni dohodki.

Seveda pa bi morali trgovci učinkoviteje pritegniti kupce in to s kakovostno in široko ponudbo ter s hitrim odzivanjem in prilaganjem na potrošnikove potrebe. V svojo ponudbo bi morali vključevati tudi naročanje po telefonu, dostavo na dom, pogoste

prodajne akcije, zanimive predstavitve izdelkov in podobno.

Nasvetov za boljše ponudbo pa ni mogoče nalagati samo trgovcem, saj je vrsta stvari odvisnih tudi od vpliva širših dejavnosti. Tako na primer bi s pravilnejšimi cenovnimi razmerji med surovinami in končnimi izdelki najbrž lahko zagotavljali rednejšo in enakomernejšo založenost trgovin.

JANEZ KUKOVICA

PREJELI SMO

Birokratizem in izsiljevanje

Z vso pozornostjo sem prečital članek J. K. »Bo Levu uspelo pregrizniti papir« v Dogovorih od 29. marca 1988; posebno zato, ker mi ponuja dvojni komentar: prvič k investitorski pobudi hotela Lev in drugič k ugotovitvi člankarja, da je to, kar se, godi, »tipičen proizvod naših družbenih razmer«. Taka ugotovitev je naravnost izzivalna, a ne samo zame.

Kar se prvega tiče, moram reči, da nimam namena nasprotovati investitorski pobudi, a jo uporabiti za to, da bi z malo drugačnega zornega kota pokazal na »tipičen proizvod naših družbenih razmer«. Vodstvo hotela Lev bo vztrajalo kot doslej in bo svoje doseglo. Vprašljivo pa je, če bo to v korist njega samega in ljubljanskega mesta. Med tipične proizvode naših družbenih razmer spada tudi izsiljevanje investitorjev, ki iščejo družbeno in upravno verifikacijo svojih načrtov šele potem, ko so vanje vložili milijone novih dinarjev. Ni malo takih primerov, ki jih milo imenujemo ponesrečene ali zavožene investicije. Trdim, da je tega največ zato, ker se investicije prepogosto skrivajo pred strokovno in samoupravno javnostjo.

Nekoč sta rekonstrukcijo hotela Slon in gradnjo hotela Lev izsiljevala investitorja z besedami, če mi ne boste dovolili tega, kar hočem, pa gradil ne bom: v primeru hotela Slon je tako grozil predvojni lastnik, v primeru hotela Lev pa povojni investitor in njegov politični sponzor.

Proti lokaciji hotela Lev so bili pomisleki že takrat in zato, ker ni ustrezala pričakovanemu avtomobilskemu prometu v mestu, zato pa tudi ne zahtevam resnično modernega hotela prvega razreda; če ga obdaja park je njegova raven še višja. Nič čudnega ni, da je sedanja pobuda za bistveno povečavo hotela vzbudila še več pomislekov. Nesmiselno je trditi danes, ko se središče mesta duši pod pritiskom avtomobilskega prometa, da ga 520 novih ležišč v prizidku hotela ne bo povečalo.

Vodstvo hotela Lev bi ravnalo mnogo bolj razumno, če bi se v svojem in v interesu mesta poslovilo od prizidkovanja in si izbralo rešitev med alternativama: ali dvigniti sedanjo zmogljivost hotela na najvišjo kvaliteto raven, ali pa graditi dependanso. Dvomim, da nemški partner ne bi uvidel večje razumnosti takih alternativ.

Toda investitor bo »v naših razmerah« svoje dosegel, zato je treba še kaj spregovoriti o teh razmerah in ne pozabljati, da imajo investicijske odločitve stoletne posledice. Zato ne morejo biti samo stvar investitorja in urbanistične administracije.

KORISTNA POBUDA ZPM V CENTRU

Urice za širše obzorje

Že dalj časa so na Zvezi prijateljev mladine občine Center razmišljali, kako vključiti v organizirano delo otroke v starosti od treh do pet let, ki niso vključeni v vzgojno varstveno ustanovo. Končno so se z IO DPM v KS občine Center dogovorili o uvedbi Cicibanovih uric. Vsa DPM so pripravila tedensko potekale te urice. V občini Center je bilo evidenciranih 351 otrok.

V jeseni 1987 so zaživele Cicibanove urice v VVE dr. France Prešeren, kjer so vključeni otroci iz KS Gradišče in KS Ajdovščina. Skupina šteje 15 otrok, vodi pa jo vzgojiteljica Viktorija Košelj. Otroci obiskujejo Cicibanove urice vsak torek popoldne od 16. do 17. ure. S programom bodo končali v mesecu maju.

Vzgojiteljica pravi, da so bili otroci sprva preplašeni. Prišli so v novo okolje, oklepali so se svojih staršev in bili zelo zadržani. Po nekaj urah pa so otroci že samostojno prihajali v igralnico. Najraje so se zatekli v kotichek, ki jim je nudil veliko igralnih možnosti. To so bile zanimive igrače, ki jih doma nimajo toliko.

V začetku so se otroci igrali vsak zase in ob igri opazovali dogajanja okoli sebe. Ob igri so se nehote bolje spoznali. Navezali so stike in že so se sklepala prijateljstva. Vzgojiteljica je vzpodbujala otroke k pogovoru in pripovedovanju. Približala se je njihovemu domačemu okolju in otroška usta so se odprla. Kaj vse so znali povedati o svojih mamicah, očetih, bratcih, sestricah, o živalih, rastlinah, o najljubših igračah in še o marsičem, kar imajo radi.

Zanimanje za knjige je bilo zelo majhno. S primernimi zaposliltvami je vzgojiteljica otroke vzpodbujala k ogledu knjig in slikanic. Prebrala jim je zgodbe in pesmice in tako ustvarila pri otrocih zanimanje za knjige. Na poljubni način so razrešili marsikatero neznano besedo in si tako bogatili besedni zaklad.

Urice so popestrili z likovnimi izdelki. Najraje so slikali z vodenimi barvicami. Iz različnih materialov so izdelovali igrače in druge predmete. Pridobili so si tudi ročno spretnost in ustvarjalnost. Prav prijetno je bilo pri glasbeni vzgoji. Naučili so se nekaj novih pesmic, ki so jih prepevali z velikim zanosom. Igrali so na male instrumente, paličice in ropotuljice. Imeli so pravi orkester. Tudi na telesno vzgojo niso pozabili. Vadili so, se urili v spretnostih in tekmovali v raznih igrah. Otroci so bili vključeni tudi v vsa praznovanja, ki so bila v tem času v vrtcu.

Delo v Cicibanovih uricah je doseglo zaželjeni cilj. Otroci so se socializirali, postali so samostojnejši, navezali so tovariške in prijateljske stike, pridobili so v govoru, spoznali razne besedne pojme, se likovno in glasbeno obogatili.

Starši so bili zadovoljni tako z vzgojo kakor tudi z vsebinsko zasnovanimi programi, saj jih otroci neprestano razveseljujejo s svojim »novim znanjem«. Trud staršev, ki so svojega otroka redno vodili k Cicibanovim uricam, se je obrestoval. Obzorje njihovega malčka se je razširilo in obogatilo.

VIKTORIJA KOŠAJ
DESA ŠUBIC

vsak dan kaj novega

● od 16.–28. maja Vas vabimo v pritličje veleblagovnice pri Pošti na preurejeni oddelek, kjer tokrat gostuje Lisca iz Sevnice. Izbirali boste lahko elegantno žensko perilo, izvozne modele kopalk ADRIA in majice ter obleke iz bombaža za prosti čas.

nama vas vabi:

veleblagovnica pri pošti,
blagovnica pri Ruskem carju,
blagovnica s stanovanjsko opremo pri Tromostovju,
blagovnica z živili v Štepanjskem naselju

Vzrok za dolgotrajnost upravne verifikacije investicije je lahko dvojen – v pomislekih zoper strokovnost investicije ali v birokratizmu verifikatorja ali pa v obojem. Tako tudi v primeru rekonstrukcije hotela Lev.

Res, tu je treba nekaj spremeniti; ali bo središče Ljubljane zapravilo še tisto malo investicijskih pobud, ki jih doživlja, ali pa bodo še te škodovala njegovi identiteti. Kakor so take pobude dobrodošle, so lahko škodljive posebno takrat, ko jih investitorji izsiljujejo. Vse tako kaže, da nam nova prostorska zakonodaja ni prinesla kdovekaj boljših razmer, a takó kot dopušča birokratske deformacije, dopušča tudi bolj konstruktivno ravnanje urbanistične administracije.

Kot prvi korak k investiciji je treba šteti investicijsko pobudo. Mesto in občine bi morala imeti za urbanistična vprašanja vsaka svoje avtoritativno strokovno telo, ki naj bi se za posebno zahtevne naloge izpopolnjevalo z ustreznimi strokovnjaki. Ni slučaj, da se je republiški komite za revizijo okolja in urejanje prostora odločil obnoviti komisijo za revizijo projektov, ki so jo nekoč opustili! Zato, ker je bojda nasprotovala »samoupravljanju«. Zaradi takega tercijalstva je narodno gospodarstvo zgubilo mnogo novih milijard.

Urbanistično preverjanje investicijskih pobud naj bi opravljali komiteji za urbanizem in varstvo okolja. Prav! Toda samoupravna javnost malo ve, kdo tam sedi, kaj tam mislijo, razpravljajo, sklepajo in odločajo, niti takrat ne, ko razpravljajo o velikih odločitvah rekonstrukcije in gradnje mesta. O investicijski pobudi bi se morali najprej izreči komiteji – strokovno avtoritativno družbeno odgovorno in javno še predno bi investitor naročil in ponudil načrt in začel izsiljevati njegovo verifikacijo. Komiteji bi morali povedati investitorju – če tega ne vedo in ne znajo, jih je treba zamenjati – kakšne urbanistične pogoje mora upoštevati načrt, da bi lahko dobil upravno verifikacijo. Če bi te pogoje izpolnil, bi bil lahko upravni postopek tako kratek, kot je drugje po Evropi, kot v Parizu, kjer ga ena sama občinska uprava opravi v nekaj mesecih.

S kratko sklepno besedo: upreti se je treba tako birokratizmu kot izsiljevanju projektantov in investitorjev, a povečati strokovnost in odgovornost v upravi.

MARJAN TEPINA
KS AJDOVŠČINA